

ЖИТТЕСТІЙКІСТЬ У СТРУКТУРІ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ЖУРНАЛІСТІВ

На сучасному етапі трансформації суспільства з індустріального на постіндустріальне, де основним ресурсом для розвитку і процвітання стає інформація, сумніватися у актуальності професії журналіста не доводиться. Журналістика як і будь-який інший вид професійної діяльності, що безпосередньо пов'язаний з творчістю, передбачає постійне особистісне та професійне зростання, пошук нового і незвіданого. Саме заради творчої самореалізації багато людей обирають журналістику, і, в такий спосіб, спрямовують свою діяльність на задоволення потреби в самоактуалізації.

Самоактуалізація — це прагнення до постійної реалізації потенційних можливостей, здібностей і талантів, звернення своєї місії або покликання, долі. Відомий представник гуманістичного напрямку психології Абрахам Маслоу охарактеризував самоактуалізацію як бажання людини стати тим, ким вона може стати, домогтися повного використання своїх талантів. Самоактуалізована людина має певні якості, що є незамінними у професії журналіста. Наприклад, більш адекватне сприйняття реальності дозволяє сприймати світ навколо себе таким, яким він є, а не таким, яким його хотілося б бачити.

Однак, незважаючи на те, що більшість людей потребує внутрішнього самовдосконалення, на думку Маслоу, самоактуалізованих особистостей досить мало. Однією з перешкод для самоактуалізації є незадоволеність потреби у безпеці. Процес розвитку і зростання потребує постійної готовності ризикувати, помилятися, відмовитися від старих звичок, чому заважає постійна тривога і страх перед невизначеністю. Подолати цю перешкоду дозволяє наявність у людини такої особистісної риси як життєстійкість.

Життєстійкість характеризує ступінь здатності особистості витримувати стресову ситуацію, зберігати внутрішню збалансованість і успішність діяльності. С.Мадді визначає життєстійкість як інтегральну особистісну рису, відповідальну за успішність подолання особистістю життєвих труднощів. Життєстійкі люди глибоко переконані, що наше життя має сенс, вони відрізняються неабияким умінням імпровізувати. Основними компонентами життєстійкості є: залученість, контроль та прийняття ризику. Згідно з уявленнями С. Мадді, людина постійно здійснює вибір, який поділяється на два види: вибір незмінності (вибір минулого) і вибір невідомості (вибір майбутнього). Саме вибір майбутнього веде до самоактуалізації, якої прагне журналіст, проте викликає тривогу, яку можна подолати, володіючи життєстійкістю.

Планується проведення емпіричного дослідження, метою якого є виявлення особливостей самоактуалізації журналістів, а також виявлення зв'язку між життєстійкістю та самоактуалізацією.